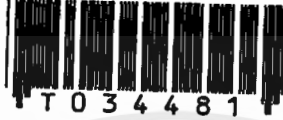

เจตสิกทุกข์
(GRIEF)

นาย วุฒิพงษ์ โรจน์เชษมศรี

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. ปีการศึกษา 2541

๑๔๖๗๙

๒๕๔๑

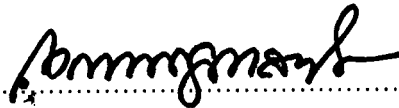
เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของหอสมุดกลางเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขทะเบียน.....34481

วัน, เดือน, ปี 11 พ.ย. 2542

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสณีย์)

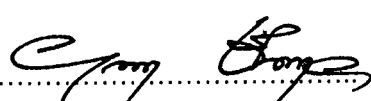
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

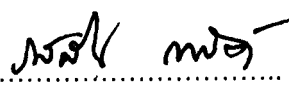
 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

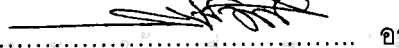
 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผึ่งเพชร)

 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรนงค์ สิงหเสนี) (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา) (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชั่งกุล) (อาจารย์ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสลิน กาสต์)

 อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและที่ยังอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เจตสิกทุกข์
	GRIEF
ชื่อ	นาย วุฒิพงษ์ โรจน์เขษมศรี
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2541
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

เมื่อมนุษย์ได้รับผลกระทบจากสิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้าภายในซึ่งขัดแย้งกับความต้องการของจิต ก่อให้เกิดอารมณ์อันหลากหลาย เช่น โกรธ เศร้าใจ เสียใจ กลัว อึดอัด และวิตกกังวล เป็นต้น เนื่องจากภาวะทางสังคมที่มีวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม วุฒิภาวะ และเพศ เป็นกรอบในการดำรงชีวิต การปลดปล่อย หรือระบายอารมณ์ ทำได้ตามวิถีทางที่สังคมยอมรับเท่านั้น อารมณ์ที่ไม่ได้ระบายออกมาจะถูกเก็บสะสมไว้ในส่วนลึกของจิตใจ ก่อให้เกิดภาวะเจตสิกทุกข์ ซึ่งเป็นภาวะที่ดำรงอยู่ในส่วนของจิตไร้สำนึก และเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า โดยแทนค่าความรู้สึกภายในด้วยการสร้างรูปทรงของปลา ซึ่งมีทั้งการตัดทอนและเพิ่มเติมรูปทรงรวมถึงบรรยากาศ โดยรวมในผลงานเพื่อสื่อถึงความรู้สึกแห่งความทุกข์ ตามความต้องการในการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออก ในการศึกษา และหาข้อมูล ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากภาวะเหตุการณ์ และสถานที่จริงในธรรมชาติ เช่น ป่าเขา หรืออุทยานแห่งชาติต่าง ๆ ที่ ข้าพเจ้าได้เดินทางไป และทำการบันทึกภาพรวมไปถึงข้อมูล และเนื้อหา ต่าง ๆ จากนิตยสารเพื่อศึกษาพร้อมทั้งคัดเลือกรูปทรงต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ ในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งสามารถใช้เป็นสื่อสัญลักษณ์แทนความรู้สึกของ ข้าพเจ้าได้โดยนำข้อมูลที่ได้มาสร้างสรรค์ และจัดองค์ประกอบใหม่ เพื่อให้ ได้ผลที่สามารถตอบสนองต่อความรู้สึก ภายในของข้าพเจ้าได้อย่าง สมบูรณ์ ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นนั้นมีจำนวนทั้งหมด 21 ชิ้น และเลือก สรรมาสร้างเป็นผลงานภาพพิมพ์จำนวน 5 ชิ้น แบ่งระยะการพัฒนาผล งานออกเป็น 3 โดยเน้นการพัฒนาคลี่คลายรูปทรงที่นำมาใช้เป็นหลักใน การสร้างงานศิลปะ มีรูปแบบทางศิลปะเป็นแบบกึ่งนามธรรม (SEMI- ABSTRACT) ซึ่งผ่านกระบวนการพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (ETCHING) โดยการใช้แผ่นสังกะสีผสมตะกั่ว เป็นแม่พิมพ์ ผลงานศิลปะ ชุดนี้ข้าพเจ้าใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ เช่น รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก และพื้นที่ว่าง นำมาจัดวางองค์ประกอบเพื่อแทนค่าความหมายตามแนวความคิด และนำมาวิเคราะห์ ตรวจสอบเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา พร้อมทั้ง พัฒนาผลงานให้สำเร็จและตอบสนองกับความต้องการจากภายในของ ข้าพเจ้า ให้ได้สมบูรณ์ที่สุด

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษาในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541 ซึ่งเสนอในหัวข้อ เจตสิกทุกข์ เนื้อหาของเอกสารฉบับนี้เป็นการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนของการศึกษา และปฏิบัติงาน เทคนิค และวิธีการต่างๆ ซึ่งสามารถแสดงความรู้สึกส่วนตัวโดยมีทัศนธาตุทางศิลปะเป็นสื่อในการแสดงออกเพื่อสะท้อนให้เห็นความรู้สึกภายในที่ซ่อนเร้นอยู่ ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในภาพเอกสาร และผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้าจะมีประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจทางด้านทัศนศิลป์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดา ซึ่งให้การอบรมสั่งสอน และสนับสนุนการศึกษาตลอดมา และขอขอบคุณคณาจารย์รวมถึงคณะกรรมการผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านศิลปะพร้อมทั้งให้คำแนะนำเป็นผลให้งานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ของข้าพเจ้าสำเร็จได้ด้วยดี รวมถึงบุคคลใกล้ชิดซึ่งเป็นกำลังใจในการทำงานของข้าพเจ้าตลอดมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

ก

คํานํา

ค

กิตติกรรมประกาศ

ง

สารบัญ

จ

สารบัญ (ต่อ)

ฉ

สารบัญภาพ

ช

บทที่ 1 บทนํา

1

- ความสําคัญของเรื่องที่ศึกษา

3

- ความมุ่งหมายในการศึกษา

3

- ขอบเขตของการศึกษา

4

- คํานิยามศัพท์เฉพาะ

5

- อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

5

บทที่ 2

ความบันเทิงใจ

6

- อิทธิพลทางศิลปกรรม

10

- แนวความคิด

11

บทที่ 3

องค์ประกอบและกระบวนการในการสร้างสรรค์

12

- ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

12

- การศึกษาและรวบรวมข้อมูล

12

- การสร้างภาพร่าง

15

- ภาพร่างชุดที่ 1

16

- ภาพร่างชุดที่ 2

18

- ภาพร่างชุดที่ 3

20

- ภาพร่างชุดที่ 4

22

บทที่ 4

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

25

- องค์ประกอบกับทัศนธาตุทางศิลปะ

25

- เส้น

25

- รูปทรง

26

สารบัญ

หน้า

- ส	27
- พื้นผิว	27
- พื้นที่ว่าง	28
- น้ำหนัก	28

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	30
----------------------	----

- ขั้นตอนการทำเส้น (HARD GROUND)	30
- ขั้นตอนการทำพื้นผิว (RELIEF)	30
- ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1	31
- ขั้นตอนการสร้างน้ำหนัก (AQUATINT)	32
- ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 2	32
- ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานจริง	32

ขั้นตอนการพัฒนาศิลปะนิพนธ์	33
----------------------------	----

- ระยะที่ 1	34
- ระยะที่ 2	34
- ระยะที่ 3	34

บทที่ 5 บทสรุป	40
----------------	----

บรรณานุกรม	41
------------	----

ประวัติ	42
---------	----

ภาพประกอบความบันเทิงที่ 2.1	7
ภาพประกอบความบันเทิงที่ 2.2	8
ภาพประกอบอิทธิพลทางศิลปกรรม 1	10
ภาพประกอบอิทธิพลทางศิลปกรรม 2	11
ภาพประกอบข้อมูลที่น่ามาสร้างผลงาน	13
ภาพร่างผลงานชุดที่ 1	16
ภาพร่างผลงานชุดที่ 2	18
ภาพร่างผลงานชุดที่ 3	20
ภาพร่างผลงานชุดที่ 4	22
ภาพประกอบที่ 4.1 (เส้น)	25
ภาพประกอบที่ 4.2 (รูปทรง)	26
ภาพประกอบที่ 4.3 (สี)	27
ภาพประกอบที่ 4.4 (พื้นผิว)	27
ภาพประกอบที่ 4.5 (พื้นที่ว่าง)	28
ภาพประกอบที่ 4.6 (น้ำหนัก)	28
ภาพผลงานชิ้นที่ 1	35
ภาพผลงานชิ้นที่ 2	36
ภาพผลงานชิ้นที่ 3	37
ภาพผลงานชิ้นที่ 4	38
ภาพผลงานชิ้นที่ 5	39

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อม ซึ่งมีสิ่งเร้าต่างๆ มากมาย ที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งสิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้าภายใน อย่างเช่น วัตถุภาวะและเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งถือเป็นสิ่งเร้าภายนอก และความรู้สึกนึกคิดซึ่งถือเป็นสิ่งเร้าภายในและเมื่อใดสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น มีความขัดแย้งไม่สัมพันธ์กับความต้องการของจิตใจ จะส่งผลให้เกิดความหวั่นไหวของร่างกาย และใจเป็นความรู้สึกที่รุนแรง บั่นป่วน ก่อให้เกิดภาวะทางอารมณ์อันหลากหลาย เช่น เศร้าใจ เสียใจ ความกลัว ความวิตกกังวล ความโกรธ อึดอัด หรือวุ่นวายใจ เป็นต้น

ซิกมันด์ ฟรอยด์ จิตแพทย์ชาวเวียนนา ประเทศออสเตรีย ผู้นำจิตวิทยา กลุ่มจิตวิเคราะห์ มีแนวความคิดว่า จิตของมนุษย์มีลักษณะเป็นพลังงาน เรียกว่า พลังงานจิต (PSCHICENERGY) มีหน้าที่ควบคุมการกระทำและกิจกรรมต่างๆ ของร่างกายจิตของมนุษย์ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

1. จิตรู้สำนึก (CONSCIOUS MIND)
2. จิตกึ่งสำนึก (SEMICONSCIOUS MIND)
3. จิตไร้สำนึก (UNCONSCIOUS MIND)

ฟรอยด์กล่าวว่า พลังงานของจิตไม่มีทางทำงานหรือสร้างขึ้นใหม่ได้ มนุษย์เรามีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการอยู่ตลอดเวลาเกิดจากการดำเนินงานของระบบโครงสร้างของจิต 3 ระบบ คือ

Id เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ คือ ความต้องการทางเพศ และความก้าวร้าว ซึ่งเป็นรากฐานของสัญชาติญาณที่มีมาแต่กำเนิด เป็นแรงขับให้คนเราแสดงพฤติกรรมออกมาตามหลักแห่งความพึงพอใจ (PLEASURE PRINCIPLE) โดยไม่ฟังเหตุผลใดๆ ทั้งสิ้น ขอแต่ให้มีความสุขตามใจปรารถนา

Ego เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรม อันเกิดจากความต้องการของ Id ให้แสดงออกในทางที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม Ego จึงเป็นตัวที่คอยเหนี่ยวรั้ง Id ไว้ จึงมีความขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา โดยมีวุฒิภาวะเป็นกำหนดระดับ Ego ในตัวเรา

Superego เป็นส่วนที่พัฒนาขึ้นมาจากประสบการณ์ของ Ego ทำมกลางประกฏการณ์ต่างๆ ของสังคมตามความเป็นจริง และกฎเกณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างๆที่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่กำหนดไว้เป็นตัวที่มีหน้าที่สร้างอุดมคติ (IDEAL) ที่พึงปรารถนาของสังคม*

ระบบทั้ง 3 ดังกล่าวนี้อาจมีความขัดแย้ง ต่อสู้ และปรับตัวกันอยู่ตลอดเวลา ขณะใดที่ระบบใดชนะ พฤติกรรมของบุคคลก็จะแสดงออกมาในแบบระบบนั้น ดังนั้นเราจึงเห็นบุคคลคนเดียวกันมีความขัดแย้งในจิตใจกันเองได้ พรอยต์เน้นถึงกระบวนการของจิตไร้สำนึก โดยอธิบายว่า แรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ คือความต้องการทางเพศ และความพึงพอใจ ซึ่งมนุษย์ที่ไม่กล้าแสดงออกโดยตรง เนื่องด้วยภาวะทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม วุฒิภาวะ และเพศ การปลดปล่อยหรือระบายอารมณ์ จึงสามารถทำได้ตามวิถีทางที่สังคมยอมรับเท่านั้น อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ จึงถึงเก็บกดและสะสมมากขึ้นในส่วนของจิตไร้สำนึกในตัวมนุษย์เอง

* สุชาจันท์เอม, จิตวิทยาทั่วไป, ไทยวัฒนาพานิชย์: กรุงเทพฯ 2531 หน้า 8-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

เมื่อมนุษย์ก้าวขึ้นสู่ภาวะที่วิญญูติและคุณวิญญูติ สูงขึ้นเพียงใด ระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับความคิด อารมณ์และความรู้สึกจะยิ่งซับซ้อนมากขึ้นตามไปด้วย มีการปรับสภาพและเปลี่ยนแปลงเพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสังคมที่มีการตั้งกฎระเบียบ และค่านิยมใช้ตัดสินว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ดีหรือเลว ควรหรือไม่ควรเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม อันเกิดจากทัศนคติ ของคนรุ่นก่อนสืบทอดจนถึงปัจจุบัน ซึ่งกฎระเบียบหรือค่านิยมต่างที่เกิดขึ้นนั้นบางอย่างปิดกั้นความคิด และความต้องการที่แท้จริงภายในจิตใจของมนุษย์

เนื่องจากภาวะสังคมปัจจุบัน เต็มไปด้วยปัญหาในด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อหลากหลายรูปแบบต่ออารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ในสังคม และเนื่องจากกรอบที่สังคมสร้างไว้ ทำให้มนุษย์สูญเสียความสมดุลระหว่าง การควบคุมอารมณ์และการปลดปล่อย หรือระบายออกทางอารมณ์เป็นเหตุให้ความรู้สึกต่างๆ ที่ไม่สามารถระบายออกมาได้ถูกเก็บกดไว้ในส่วนลึกของจิตใจ ก่อให้เกิดภาวะแห่งความทุกข์ ซึ่งดำรงอยู่ในจิตไร้สำนึก ของบุคคลนั้นๆ ในสังคมสิ่งเหล่านี้นับเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

ความมุ่งหมายในการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงภาวะแห่ง**เจตสิกทุกข์**ที่ดำรงอยู่ในส่วนลึกของจิตอันมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งเกิดจากภาวะหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในด้านลบของชีวิต แล้วส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า รวมถึงจินตภาพ และความคาดหวังที่เกิดจากความต้องการภายในเก็บสะสมไว้ภายใต้จิตไร้สำนึก ข้าพเจ้าจึงนำเอาภาวะแห่ง เจตสิกทุกข์ เหล่านี้มาแสดงออกในผลงานภาพพิมพ์ โดยผ่านเรื่องราวและเนื้อหาที่ถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกในด้านลบของชีวิต ซึ่งสะสมอยู่ภายในจิตใจ

ขอบเขตของการศึกษา

ข้าพเจ้านำเสนอภาพลักษณ์แห่งการดำรงอยู่ของเจตสิกทุกขีในจิตใจของข้าพเจ้า โดยใช้เรื่องราวและภาวะต่างๆที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และรูปทรงของสิ่งมีชีวิตที่มีเรื่องราวสอดคล้องกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน อย่างเช่น แอ่งน้ำปลาชากสัตว์ต่างๆ เป็นต้น โดยใช้รูปแบบทางศิลปะที่มีลักษณะเป็นแบบกึ่งนามธรรม (SEMI ABSTRACT) พร้อมทั้งสร้างสรรค์รูปทรงและบรรยากาศให้อยู่ในโทนสีเอกรงค์เพื่อตอบสนองความรู้สึกและเรื่องราวในด้านลบที่เกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการทางภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (ETCHING)

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

- AQUATINT เทคนิคการสร้างภาพด้วยน้ำหมึกอ่อนแก่
- DRY POINT ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่ผ่านการชุบซีดด้วยเหล็ก
ปลายแหลม
- ETCHING ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่ผ่านกระบวนการสร้าง
แม่พิมพ์โดยใช้กรดไนตริก
- HARD GROUND (ASPHALTUM) หรือวานิชดำและแกะด้วยเครื่องมือ
เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรดโดยการลงพื้นด้วย
น้ำยากันกรด แอสฟัลต์
- RELIEF ETCHING ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะใช้กรดกัด จนเกิดระดับที่
ต่างกันบนผิวหน้าของแม่พิมพ์

อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

- 1). เฟลทลึงกะลี (ZINC PLATE)
- 2). วานิชดำ (BLACK VANISH)
- 3). เหล็กปลายแหลม (NEEDLE)
- 4). น้ำมันสน (TERPENTINE)
- 5). ทินเนอร์ (THINNER)
- 6). หมึกพิมพ์ (ETCHING INK)
- 7). แท่นพิมพ์ (PRESS)
- 8). กระดาษพิมพ์ (PRINT PAPER)
- 9). กระดาษกาวน้ำ
- 10). กระดานตากงาน (BAORD)
- 11). น้ำกรดไนตริก (NITRIC)

บทที่ 2 ความมั่นคงใจ

เจตสิกทุกซ์ หมายถึง ความทุกซ์อันเกิดจากความต้องการทาง
ด้านจิตใจ ด้วยภาวะหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบทางด้านลบ
และมีความขัดแย้งกับความต้องการของจิต ซึ่งสามารถจำแนกตัวบทที่
สำคัญเป็นที่มาของความมั่นคงใจ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 จากสภาพแวดล้อมและสังคม

1.1) ภาวะที่เกิดจากภาวะทางเศรษฐกิจ กระจายไปทั่วโลก และยั
ถือได้ว่าเป็นยุคที่ทรัพย์สินเงินตราเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต
เป็นเหตุให้พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมเปลี่ยนไป ทุกชีวิต
ต้องดิ้นรนเพื่อให้ตัวเองอยู่รอด ซึ่งครอบครัวของข้าพเจ้าก็ได้รับผลกระทบ
เหล่านี้ด้วยเช่นกัน พ่อ แม่ ลูก ต้องแยกย้ายกันอยู่ในที่ห่างไกล เพื่อทำงาน
และประกอบอาชีพเพราะจำเป็นต้องสร้างรายได้ที่พอเพียงกับค่าใช้จ่ายภายใน
ครอบครัวและเพื่ออนาคตของบุคคลในครอบครัวทำให้หลายสิ่งหลาย
อย่างอันเป็นองค์ประกอบและปัจจัยหลัก ของความเป็นครอบครัวหายไป
ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตน เป็นห่วงสถานะภาพความเป็นอยู่ของกันและกัน
ซึ่งเป็นภาวะที่สร้างความทุกซ์อย่างมากมายให้กับตัวข้าพเจ้าเองและบุคคล
ในครอบครัว

1.2) ภาวะที่เกิดขึ้นจากภาวะทาง วัฒนธรรม ประเพณีและ
ค่านิยมเมืองไทยเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมซึ่งใช้เป็นหลัก
ในการดำเนินชีวิตร่วมกันของบุคคลในสังคมอันเกิดจากคนรุ่นก่อนได้สร้าง
ขึ้น และยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันแต่ในเมื่อวันเวลาเปลี่ยน
ไป มีหลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตโลกมีการพัฒนาใน
หลายๆด้าน แต่บุคคลบางกลุ่ม บางคนยังยึดติดอยู่ในแนวความคิดหรือ
ค่านิยมในอดีตและนำสิ่งเหล่านั้นมาตัดสินพฤติกรรมหรือภาวะเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นว่าผิดหรือถูก ดีหรือชั่ว ควรไม่ควรอย่างไร และข้อระเบียบหรือหลัก
ปฏิบัติบางประการเปรียบเสมือนข้อผูกมัด เหนียวรั้ง ความมีอิสระในแนวทำ
สิ่งต่างนเกิดจากความต้องการที่แท้จริงของตน

1.3) ภาวะที่เกิดจากบุคคลรอบข้าง มนุษย์ในสังคมมีความ
แตกต่างกันในเรื่องของความคิดและมีพื้นฐานครอบครัวที่ไม่เหมือนกัน
พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม จึงเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบแต่หลาย
ครั้งหลายหนที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือกลุ่มบุคคล
ที่ข้าพเจ้าไม่พึงปรารถนาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีตอัดและไม่ปรารถนาที่จะเข้าไปอยู่รวมกลุ่มกับสังคมคนหมู่มาก

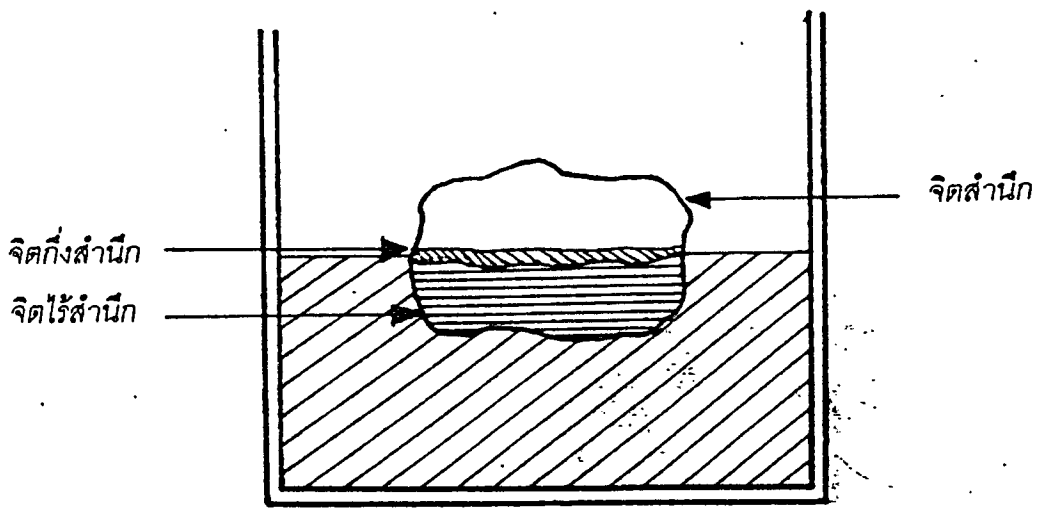
ส่วนที่ 2. จากแนวความคิดทางจิตวิทยา

คนส่วนมากจะเชื่อว่ามนุษย์ที่มีเจตนาธรรมณ์เป็นผู้ที่สามารถสร้างสรรค์
สิ่งที่ตนเองต้องการให้เกิดขึ้นได้ แต่นักจิตวิทยาไม่เห็นด้วยจิตเวชวิทยาได้
พิสูจน์แล้วว่าพฤติกรรมของคนจะถูกควบคุมด้วยจิตไร้สำนึก กิจกรรมและ
การกระทำของมนุษย์มีต้นตอที่ถูกซ่อนเร้นปกปิดเอาไว้ เราไม่มีทางค้นพบ
นอกจากวิเคราะห์กันอย่างละเอียดเนเวเวลานาน แต่บางครั้งการวิเคราะห์
ทางจิตวิทยาก็ไม่มีทางเจาะลึกลงไปถึงก้นบึ้งของจิตไร้สำนึกได้

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (SIGMUND FREUD) ซึ่งมีชีวิตอยู่ในปี

1856-1936 เป็นจิตแพทย์ชาวเวียนนา ประเทศ ออสเตรีย มีแนวความคิดว่าจิตมีลักษณะเป็นพลังงาน เรียกว่า พลังงานจิต ซึ่งเป็นผู้ควบคุมกิจกรรม
ต่างๆ ของร่างกายทั้งหมด พลังงานจิตไม่มีทางทำลายหรือสร้างขึ้นใหม่ได้
ฟรอยด์แบ่งจิตของคนเราออกเป็น 3 ส่วน โดยเปรียบเทียบจิตของคนเสมือน
ก้อนน้ำแข็งที่ลอยน้ำ * ดังรูป (2.1)

ภาพประกอบที่ 2.1

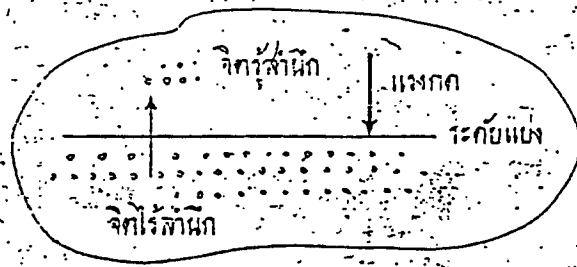
จิต (MIND) คือ สิ่งที่มีหน้าที่รับรู้ นึกและคิด

จิตสำนึก (CONSCIOUS MIND) เป็นภาวะจิตที่ตื่นและรู้ว่าสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบกับระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัสได้

จิตกึ่งสำนึก (SEMICONSIOUS MIND) เป็นสภาวะจิตที่ไม่ค่อยจะรู้สึกตัวเมื่อถูกปลุกหรือกระตุ้น ก็อาจจะรู้สึกตัวหรือสามารถทบทวนความนึกคิดได้เมื่อมีสติ

จิตไร้สำนึก (UNCONSCIOUS MIND) คือ ความคิด ความรู้สึก และแรงผลักดันซึ่งถูกเก็บกดไว้ในส่วนลึกของจิตใจโดยไม่รู้ตัวแม้จะพยายามนึกคิดสักเท่าไรก็คิดไม่ออก*

ฟรอยด์ เน้นกระบวนการของจิตไร้สำนึกที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนเขาเชื่อว่าความปรารถนาที่ไม่ได้รับการยอมรับจะเกิดความรู้สึกอึดอัด วุ่นวายใจ ความรู้สึกเหล่านี้จะถูกขับไปเก็บสะสมไว้ในจิตไร้สำนึก ซึ่งยังคงดำรงอยู่และทำงานตลอดเวลา อาจจะแสดงออกในรูปของความฝัน การพลั้งปาก การละเมอ ฯลฯ ถึงเรื่องราวความต้องการต่างๆ ที่บุคคลไม่กล้าแสดงออกมาโดยตรง ทั้งนี้เพราะจิตไร้สำนึกจะถูกเก็บกดและควบคุมโดยจิตสำนึก (ภาพประกอบที่ 2.2)

ภาพประกอบที่ 2.2

จากเหตุผลต่างๆ ที่กล่าวมา เป็นมูลเหตุของเรื่องราวและความบังเอิญในการสร้างสรรค์ผลงานโดยปล่อยให้ความรู้สึกภายในเป็นตัวกำหนด รูปแบบ ความคิด สร้างภาพรวมและกำหนดขอบเขตอย่างกว้างๆ โดยใช้จิตรู้สึกสำนึก กำหนดกฎเกณฑ์ให้ภาพแห่งจิตไร้สำนึกกลายเป็นรูปธรรมและส่งผลความรู้สึกไปสู่เรื่องราวที่เป็นจริง

อิทธิพลทางศิลปกรรม

ข้าพเจ้ามีความนิยมชมชอบในผลงานศิลปะของกลุ่มประเทศสังคมนิยม ซึ่งศิลปินผู้ให้อิทธิพลในด้านของเรื่องราวและการแสดงออกเกี่ยวกับรูปทรงและสีดังนี้

ภาพประกอบอิทธิพลทางศิลปกรรม 1

เอ็ดวาร์ด มุงค์ (EDWARD MUNCH)

มีชีวิตอยู่ในปี 1863-1944 เป็นศิลปิน EXPRESSIONISM ชาวออร์เวล เขาต้องสูญเสียบุคคลที่รักไปหลายคนในเวลาไม่ห่างกันนักและในส่วนตัวของเขาเองก็สุขภาพไม่แข็งแรงมีผลทำให้เขาเป็นคนคุ่มดีคุ่มร้ายและเคร่งครัดในศาสนาผลงานของเขาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เขาประสบมา เขาจึงแสดงออกในเรื่องของความสูญเสีย ความกดดัน ความเจ็บปวด และความตายโดยการใช้รูปทรงคนเป็นหลัก แสดงอารมณ์โดยผ่านทางสีหน้าท่าทางรวมถึงรูปทรงของคนที่ถูกบิดเบือนออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบ

แคธี คอลลวิทซ์ (KATHE KOLLWITZ)

เป็นศิลปิน ภาพพิมพ์ ชาวเยอรมันผลงานของเธอนำเสนอให้เห็นถึงกระแสความเจ็บปวดและขมขื่นของชีวิตผู้คนในสังคมระดับล่างและชนชั้นซึ่งถูกปกคลุมด้วยความหิวโหย ในช่วงเวลาของสงครามหากดูงานทั้งหมดของเธอแล้ว แคธี คอลลวิทซ์ จัดเป็นศิลปินดรามาดิกโดยพื้นฐาน

แนวความคิด

ภาพลักษณ์แห่งการดำรงอยู่ของเจตสิกทุกข์เป็นภาวะแห่งการสั่งสมและเก็บกดไว้ภายใต้จิตใจไร้อำนาจก่อให้เกิดความเจ็บปวดอัดอัด ทุกข์ใจโดยใช้รูปทรง รายละเอียดของปลา และแอ่งน้ำเป็นสัญลักษณ์แห่งการเวียนว่ายต้นรน ภาวะของการดำรงอยู่และยากแก่การหลุดพ้นจากสภาพแวดล้อมที่ซ้ำพเจ้าสร้างขึ้นจากความรู้สึกภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าในชุดนี้ได้กำหนดและลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานโดยเริ่มจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า หลังจากนั้นจึงประมวลข้อมูลต่างๆที่ได้มา สร้างเป็นภาพร่าง (SKETCH) คัดเลือกชั้นที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด จากจำนวนภาพร่างทั้งหมด เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และสร้างสรรค์ผลงานดังจะลำดับขั้นตอนในการทำงานได้ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

1) การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนเริ่มแรกที่สืบเนื่องจากแนวความคิดที่กำหนดไว้ เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้าใช้รูปทรง และเรื่องราวต่างๆของสัตว์เพื่อสื่อถึงความรู้สึกแห่งความทุกข์ที่ดำรงอยู่ในจิตส่วนลึกของข้าพเจ้า โดยใช้รูปทรงปลาและสภาพแวดล้อมรอบๆตัวปลาในการนำเสนอแหล่งที่มาของข้อมูลจึงสามารถจำแนกได้ดังนี้

1.1) ข้อมูลที่ศึกษาจากสภาพแวดล้อมต่างๆในธรรมชาติ ดังเช่นในป่าเขาและอุทยานแห่งชาติหลายๆแห่งที่ข้าพเจ้าเดินทางไปและได้พบเห็นสภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่างๆ อย่างเช่น หินผาทางน้ำ ซึ่งถูกกระแสน้ำวนในลำธารกัดเซาะจนเกิดร่องน้ำหรือ หลุมลึก และปลามักจะเข้าไปติดอยู่ในนั้นเมื่อเวลาน้ำลดระดับลง รวมถึงสิ่งแวดลอมโดยรวมที่สามารถสื่อถึงความรู้สึกที่ต้องการได้

1.2) ข้อมูลจากวารสารและนิตยสารที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของสัตว์อีกทั้งรูปถ่ายในบางแง่มุมที่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำการบันทึกภาพเองได้

1.3) ข้อมูลที่ได้จากสภาพแวดล้อมใกล้ตัว อย่างเช่น ตลาดสด ซึ่งข้าพเจ้าจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าชิ้นส่วนต่างๆของปลาโดยการหาซื้อปลาเพื่อมาทำการชำแหละและบันทึกภาพเก็บไว้เป็นข้อมูลในการสร้างภาพร่างต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูลที่นำมาสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูลที่นำมาสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การสร้างภาพร่าง

หลังจากศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่ต้องการเพียงพอแล้ว ข้าพเจ้าได้ทำการดัดแปลงแก้ไขเพื่อให้ได้รูปทรง และองค์ประกอบที่ตอบสนองความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าโดยการนำภาพถ่ายทั้งรูปทรง และรายละเอียดในส่วนต่างๆ ของปลาที่มีอยู่ไปถ่ายเอกสาร และนำภาพที่ได้มาประกอบกันขึ้นใหม่ ซึ่งอาจจะใช้ภาพ 2 ภาพหรือมากกว่านั้นเพื่อเปลี่ยนมุมมองภายในภาพ และเพื่อให้ได้องค์ประกอบพร้อมทั้งรูปทรงใหม่ มีการสร้างพื้นผิว (TEXTURE) ต่างๆ ลงบนภาพ ถ่ายเอกสารโดยตรงใช้น้ำหนัก ขาว เทา ดำ เน้นรูปทรง ให้มีส่วนที่สว่าง และเพิ่มเติมให้เกิดรายละเอียดที่น่าสนใจมากขึ้น ซึ่งบางครั้งก็สร้างให้กลืนหายไปกับบรรยากาศของภาพและนำภาพที่ได้มาสู่ขั้นตอนการลงสี โดยใช้สีฟ้าและสีน้ำตาลหม่นๆ เป็นหลักเพื่อแบ่งแยกความรู้สึกระหว่างพื้นน้ำกับพื้นดิน อีกทั้งลงสีขาวในบางที่ ตามความเหมาะสม จนได้ภาพร่างที่ตรงกับแนวความคิด และความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างขึ้นทั้งหมด 21 ชิ้น แบ่งออกเป็น 4 ชุดดังนี้

- ชุดที่ 1** มีจำนวน 5 ชิ้น เลือกเอาไปสร้างผลงานจริง 1 ชิ้น
- ชุดที่ 2** มีจำนวน 4 ชิ้น เลือกเอาไปสร้างผลงานจริง 1 ชิ้น
- ชุดที่ 3** มีจำนวน 5 ชิ้น เลือกเอาไปสร้างผลงานจริง 1 ชิ้น
- ชุดที่ 4** มีจำนวน 7 ชิ้น เลือกเอาไปสร้างผลงานจริง 2 ชิ้น

ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

ภาพร่างในผลงานชุดที่ 1 นี้ ข้าพเจ้านำเสนอ ภาพลักษณะของปลาใหญ่ที่กินปลาเล็ก เป็นสื่อในการแสดงออก โครงสีที่ใช้เป็นคู่สีเทาฟ้า และน้ำตาลดำ เพื่อแสดงให้เห็นเรื่องราวของความทุกข์โดยใช้อาการที่แสดงออกทางใบหน้า และร่องรอยบาดแผลของปลาที่ปรากฏในภาพร่างผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเลือกเอาภาพร่างที่ 1.3 สร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เพราะมีความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบมากกว่าชิ้นอื่น โดยเสนอโครงสร้างที่ไม่เป็นกลุ่มก้อน และเป็นระเบียบจนมากเกินไป

ภาพร่างที่ 1.1

ภาพร่างที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 1.3

ภาพร่างที่ 1.4

ภาพร่างที่ 1.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ในภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ตัดทอนความชัดเจน และรายละเอียดของรูปทรงปลามากขึ้นกล่าวคือ ตัดทอนความเหมือนจริง ของปลาและสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าเอง แต่ ยังคงไว้ซึ่งความรู้สึกที่แสดงออกทางใบหน้า และร่องรอย บาดแผลของปลา และในงานชุดนี้ข้าพเจ้าเลือกเอาภาพร่างที่ 2.3 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องจากมีการแก้ปัญหาในเรื่องของพื้นที่สีน้ำตาลที่เคยแบนและกว้างโดย การใช้รูปทรงปลาแฝงไว้ อีกทั้งขอบเขตของพื้นที่ สีฟ้า ก็ไม่ได้มีอยู่เฉพาะ ตรงกลางของภาพเท่านั้นแต่ยังคงไว้ซึ่งคู่สีเทาฟ้า และน้ำตาลดำเหมือนเดิม

ภาพร่างที่ 2.1

ภาพร่างที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะที่คณะศึกษาศาสตร์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11 ภาพร่างที่ 2.3

ภาพร่างที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชุดที่ 3

ในการร่างผลงานชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ให้เกิดการกระจายของพื้นที่สีฟ้ามากขึ้น โดยการนำเอารูปทรงบางส่วนของซากสุนัขมาแฝงอยู่ในพื้นที่สีน้ำตาล ซึ่งถือเป็นสิ่งแปลกปลอมที่กิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตอยู่ของปลา แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งการแสดงออกทางใบหน้าของปลา รวมถึงการใช้คู่สี เทาฟ้า และน้ำตาลดำ เช่นเดิม อีกทั้งมีการตัดทอนรายละเอียดบางส่วนให้หายไปกับน้ำหนักดำมากขึ้น เหลือไว้แต่ส่วนที่ต้องการแสดงออกเท่านั้น ในผลงานชุดที่ 3 ดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะนำเอาภาพร่างที่ 3.5 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงเพราะรูปทรงของปลามีความกลมกลืนกับรูปทรงของซากสุนัข รวมถึงความลงตัวในด้านขององค์ประกอบทางศิลปะมากกว่าชิ้นอื่นๆในชุดเดียวกัน

ภาพร่างที่ 3.1

ภาพร่างที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.3

ภาพร่างที่ 3.4

ภาพร่างที่ 3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชุดที่ 4

ในภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ดังกล่าวนี้นักประติมากรรมได้ให้ความสำคัญมากขึ้นเกี่ยวกับพื้นที่สีน้ำตาล โดยการเพิ่มรายละเอียดบางส่วนของปลา และลดทอนความชัดเจนของรูปทรงโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง คงไว้แต่ความรู้สึกที่ได้รับจากปลาเพื่อให้เป็นไปตามความรู้สึกภายในดังที่ข้าพเจ้าต้องการ และในผลงานภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างที่ 4.5 และ 4.7 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ภาพร่างที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4.2

ภาพร่างที่ 4.3

ภาพร่างที่ 4.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4.5

ภาพร่างที่ 4.6

ภาพร่างที่ 4.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

องค์ประกอบทัศนธาตุทางศิลปะ

ในทางศิลปะที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นมา นั้นนอกจากจะมีคุณค่าในเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก รวมถึงการแสดงออกในแนวความคิดและเนื้อหาตามความคิดฝันและจินตนาการของศิลปิน แล้วยังมีอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งคือ หลักแห่งองค์ประกอบศิลปะ เพราะถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ส่งผลให้แนวความคิดสำคัญที่สุดผลได้อย่างสมบูรณ์และเป็นรูปธรรมที่ก่อให้เกิดรูปแบบทางศิลปะที่เป็นไปตามความต้องการ

ทัศนธาตุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดดังกล่าวนี้ จำแนกได้ดังนี้

1. เส้น (LINE)

ภาพประกอบ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้สื่อได้ถึงความหมายใน 2 ลักษณะ คือ
- เส้นที่อยู่ในพื้นที่สีน้ำตาลและสีเทาฟ้าวิ่งถือเป็นเส้นที่อยู่ในบรรยากาศ แสดงถึงความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมรอบๆ โครงสร้างปลา
 - เส้นที่อยู่ในรูปทรงเป็นเส้นที่แสดงถึง ลักษณะลายละเอียด และความเคลื่อนไหวของรูปทรง เช่น ครีบปลา หัวปลา

2. รูปทรง

ภาพประกอบที่ 4.2

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงปลาเป็นสื่อในการแสดงออก โดยให้ความสำคัญเฉพาะส่วนที่ต้องการแสดงออก เช่น หัวปลา ครีบปลา เป็นต้น และให้ส่วนที่เหลือกลืนหายไปกับน้ำหนักและบรรยากาศ โดยจำแนกรูปทรงออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

- 1.) รูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form)
- 2.) รูปทรงอิสระ (Free Form)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.3

สีที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานสื่อถึงความรู้สึกที่ต้องการด้วยการใช้โครงสร้างสีเอกรงค์เพื่อสร้างบรรยากาศให้คู่สีที่นำมาใช้มีความกลมกลืนกัน สีแต่ละสีที่นำมาอธิบายถึงที่มาได้ดังนี้

1.) สีน้ำตาล ข้าพเจ้าแสดงถึงขอบเขตของพื้นดิน และความแห้งแล้งในสภาพแวดล้อมรอบๆตัวปลา

2.) สีฟ้าหรือสีน้ำเงิน ข้าพเจ้าแทนค่าของพื้นน้ำที่ปลาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เพื่อสร้างให้บรรยากาศของภาพเป็นไปในทางของความรู้สึกเหนื่อยล้าและความรู้สึกในส่วนลึกที่ซ่อนเร้นในจิตใจ

4.) สีขาว แทนหมอกควันที่ปิดบังความชัดเจนในการมองเห็น เปรียบเสมือนความทุกข์ซึ่งสะสมในจิตใจไร้สำนึกของข้าพเจ้า

4. พื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพประกอบที่ 4.4 นั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวที่ข้าพเจ้าแสดงออกในผลงาน แทนค่าบาดแผลและความเจ็บปวดของปลา ความเสื่อมสลายของสิ่งแวดล้อมรอบตัวปลา โดยพยายามที่จะสร้างสรรค์พื้นผิวให้ใกล้เคียงกับความรู้สึกเดิมของรูปทรง ด้วยการใช้วิธีการที่หลากหลายในการสร้างสรรค์

5. พื้นที่ว่าง

ภาพประกอบที่ 4.5

การใช้พื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้าจะใช้ไม่เกิน 40% ของภาพ เพื่อแสดงออกถึงพื้นที่ที่ถูกจำกัดคับแคบ และพื้นที่ว่างยังสามารถแสดงออกถึงความเว้งว่างของน้ำหรืออากาศได้

6. น้ำหนัก

ภาพประกอบที่ 4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับดูงานที่ออกจากรั้วมหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำหนักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจะใช้ลักษณะของนำหนัก
ที่ขาวจัด และนำหนักที่ดำจัด ตัดกันโดยมีนำหนักเทาเป็นตัวเชื่อม ซึ่งได้
พยายามสร้างนำหนักขาวให้ค่อยๆกลืนเข้าหาสีดำเพื่อสร้างให้รูปทรงมี
ปริมาตร และสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นในภาพผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้านำเสนอผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (ETCHING) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งจะต้องมีความชำนาญในการที่จะควบคุมเทคนิคให้ได้ผลออกมาเป็นไปตามที่เราต้องการโดยการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1.1 ขั้นตอนการทำเส้น (Hard Ground) เตรียมแผ่นสังกะสี (ZINCPLATE) สำหรับทำเป็นแม่พิมพ์โดยการทาวานิชดำปิดหน้าแม่พิมพ์ไว้รอให้แห้งแล้วใช้เหล็กปลายแหลม (NEEDLE) ขูดขีดลงบนแม่พิมพ์เพื่อสร้างเส้นที่แสดงขอบเขต ขององค์ประกอบและรูปทรงหรือส่วนที่ต้องการตามแบบภาพร่างที่มีการจัดเตรียมไว้แล้วนำไปแช่น้ำกรด 1:30 เป็นเวลา 30 นาที

1.2 ขั้นตอนการทำพื้นผิว (Relief)

ล้างวานิชดำที่ทาอยู่บนหน้าแม่พิมพ์ออกในบางที่เพื่อสร้างพื้นผิวต่างๆ ลงบนแม่พิมพ์ซึ่งพื้นผิวที่เกิดขึ้นนั้นจะได้ออกมาจากปฏิกิริยาต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ปฏิกิริยาระหว่างน้ำกับน้ำมันทำให้วานิชดำเกิดคราบบนแม่พิมพ์
- วัสดุที่มีพื้นผิวต่างๆ ทาด้วยวานิชดำและประทับลงบนแม่พิมพ์ซึ่งทำให้เกิดพื้นผิวในหลายๆลักษณะ
- การใช้ภูกันปาดป้ายวานิชดำลงบนแม่พิมพ์หรือใช้วัสดุขูดขีดให้แม่พิมพ์ เกิดร่องรอยขึ้น
- การหยदन้ำมันสนหรือทินเนอร์ ลงบนแม่พิมพ์ ที่มีวานิชดำปิดอยู่ที่จะทำให้เกิดคราบและร่องรอยบนแม่พิมพ์

หลังจากทำเทคนิคข้างต้นดังกล่าวมาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำแม่พิมพ์ไปแช่ลงในกรดที่มีอัตราส่วนกับน้ำ 1:10 ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้เวลา 1 นาทีจนถึง 7 ช.ม. และในบางครั้งมีการสร้างน้ำหนักอย่างหยาบๆ ด้วยการ ใช้สีสเปรย์พ่นลงบนแม่พิมพ์ก่อน จึงค่อยนำไปแช่น้ำกรดที่จัดเตรียมไว้

1.3 ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1

การพิมพ์ทดสอบครั้งนี้พิมพ์เพื่อทดสอบน้ำหนักที่เกิดขึ้นบนแม่พิมพ์ และดูความสมบูรณ์ของพื้นผิวที่สร้างขึ้นบนแม่พิมพ์ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1). ล้างวานิชดำออกจากแม่พิมพ์ให้สะอาด

ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2). นำกระดาษอาร์ตด้านสำหรับพิมพ์งานไปแช่น้ำ
- 3). ผสมหมึกพิมพ์ ETCHING สีดำและสีน้ำเงินในอัตราส่วน 1;3 เพื่อให้สีดามีบรรยากาศมากขึ้น
- 4). เมื่อเสร็จแล้วจึงเริ่มลงมืออัดหมึกลงไปบนพื้นผิวที่เกิดขึ้นบนแม่พิมพ์จนทั่วทั้งแผ่น
- 5). ใช้กระดาษซับเอาหมึกที่เกาะบนหน้าแม่พิมพ์ออกและใช้กระดาษลอกลายเซ็ดจนแม่พิมพ์สะอาด
- 6). นำแม่พิมพ์ที่อัดหมึกและซับหมึกออกเรียบร้อยแล้วไปพิมพ์บนแท่นพิมพ์โดยใช้กระดาษสีเตรียมไว้เป็นกระดาษพิมพ์งานเพื่อตรวจเช็คผลที่เกิดขึ้นของงาน

1.4 ขั้นตอนการสร้างน้ำหมึก (AQUATINT) เมื่อพิมพ์ทดสอบเสร็จแล้วให้นำแม่พิมพ์มาล้างให้สะอาดและนำแม่พิมพ์นั้นมาโรยผงเลือดมังกร (REDDRAGON) เพราะผลเลือดมังกรจะเป็นตัวที่ทำให้เกิดน้ำหมึกอ่อนแก่บนแม่พิมพ์โดยการโรย 2 ครั้ง ในแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 30 นาทีแล้วจึงนำแม่พิมพ์ไปปิ้งบนเตาความร้อนเพื่อที่จะทำให้ผงเลือดมังกรละลายเกาะติดกับผิวหนังของแม่พิมพ์ หลังจากนั้นใช้ดินสอไขก้นน้ำกรดซึ่งจะค่อยๆ เขียนลงบนแม่พิมพ์เพื่อสร้างความเป็นมวลและปริมาตรให้แก่รูปทรงตามความต้องการเทคนิคนี้จะต้องผ่านการแช่กรด 1:30 เป็นจำนวน 11 ครั้งตามลำดับของน้ำหมึกดังนี้ ครั้งที่ เวลาที่ใช้ใช้กรด เวลาที่ได้ตามน้ำหมึก

ครั้งที่	เวลาที่ใช้แช่กรด	เวลาที่ได้ตามน้ำหมึก
1	0.05	0.05
2	0.05	0.10
3	0.20	0.30
4	0.30	1.00
5	1.00	2.00
6	3.00	5.00
7	5.00	10.00
8	5.00	15.00
9	5.00	20.00
10	5.00	25.00
11	5.00	30.00

น้ำหนักที่ได้จะเป็นน้ำหนัก ขาวเทา ต่ำ 11 ลำดับ

เมื่อแช่กรดครบ 30 นาที แล้วจึงนำแม่พิมพ์ไปล้างให้สะอาดก่อนนำไปพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 2

1.5 ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 2 มีขั้นตอนและขบวนการเช่นเดียวกับการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของน้ำหนักที่เกิดขึ้นและแก้ปัญหาต่างๆเพิ่มเติมบนแม่พิมพ์ก่อนเข้าสู่กระบวนการพิมพ์จริง

1.6 ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานจริง

เมื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดของแม่พิมพ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำเอาแม่พิมพ์มาล้างให้สะอาดแล้วเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์จริง โดยใช้ขั้นตอนการพิมพ์เช่นเดียวกับการพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 หลังจากนั้นจึงตากงานบนกระดาษบอร์ด เพื่อซีงให้กระดาษที่ขยายตัวกลับหดตัวและดึงเรียบเหมือนเดิม

ขั้นตอนการพัฒนาผลงานศิลปะนิพนธ์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าแสดงออกถึงภาพลักษณ์แห่งเจตสิกทุกข์ ที่ดำรงอยู่ในจิตใจสำนึกของข้าพเจ้าเอง เนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ นั้นถือเป็นภาวะเหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตและส่งผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้า โดยการใช้รูปทรงของการเวียนว่ายและดิ้นรนของปลาเป็นสื่อในการแสดงออก ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงต้องทำการเพิ่มเติมและตัดทอนรูปทรงเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดสภาพแวดล้อมขึ้นใหม่ทำให้ผลงานที่ออกมา นั้นสามารถตอบสนองความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้าได้อีกทั้งยังสามารถแบ่งระยะเวลาของการพัฒนาผลงานออกเป็น 3 ระยะได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลงานของข้าพเจ้านำเสนอรูปทรงที่เป็นรูปทรงของปลาซึ่งมีการตัดทอนและเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ด้านการใช้ร่องรอยของบาลแผลและอาการบวมใบหน้าของปลา เป็นสื่อแสดงออกให้เห็นถึงภาวะแห่งความทุกข์ โดยให้โครงสร้างบางส่วนกลืนหายไปกับน้ำหนักเข้มของภาพผลงาน และให้ใยน้ำซึ่งในส่วนสำคัญ-ของภาพมีน้ำหนักขาวสว่างออกมา เน้นให้น้ำหนักขาว เทา ดำ ที่เกิดขึ้นค่อนข้างตัดกันด้วยการใช้โครงสร้างหลักของภาพเป็นรูปวงรีอีกทั้งยังแก้ปัญหาความสมดุลย์ของภาพด้วยการใช้รูปทรงของปลาขนาดเล็กเข้ามาเสริมทิศทางขององค์ประกอบเนลักษณะหมุนวนอยู่ในโครงสร้างใหญ่และมุ่งเข้าหาจุดเด่นของภาพทำให้เกิดเอกภาพขึ้น ในตัวงานสีที่ใช้คู่สีเทาฟ้าและน้ำตาลดำเป็นหลัก

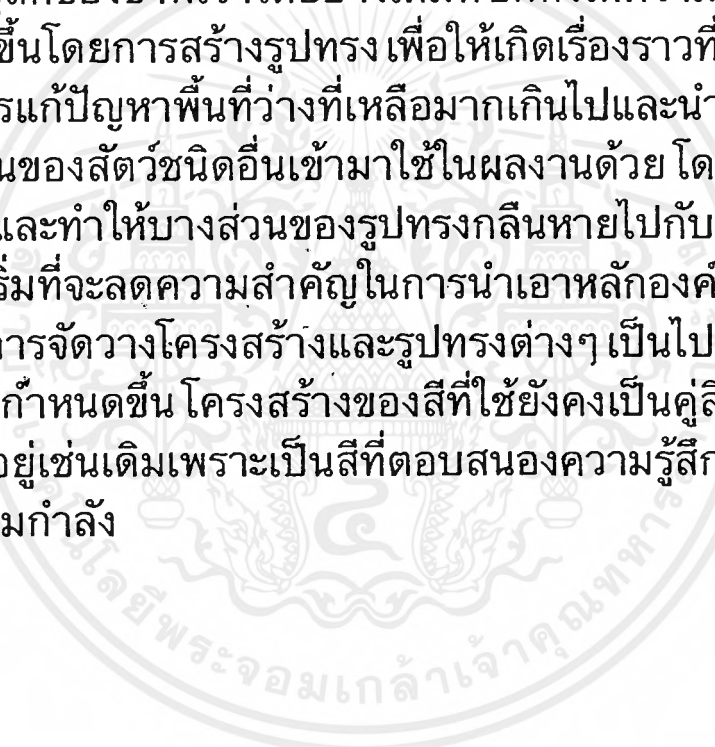
ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ รูปทรงของปลาที่นำมาใช้นั้นแสดงออกทางความรู้สึกได้ไม่ดีเท่าที่ควรเพราะข้าพเจ้ายังคงใช้รูปทรงของปลาตามความเป็นจริงอยู่ การที่จะตัดทอนหรือเพิ่มเติมรูปทรง จึงทำได้ไม่ดีนักในส่วนที่สีฟ้า มีการสร้างพื้นผิวที่รุนแรงเกินไปทำให้ความเป็นบรรยากาศของภาพหายไป พื้นผิวที่ผ่านกระบวนการกัดกรดในบางส่วนก็หายไปเพราะถูกน้ำหนักเข้มของเทคนิค AQUATINT กลบลงจนทำให้รูปทรงของกิ้งได้ที่อยู่ในพื้นที่สีน้ำตาลให้ผลออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจของข้าพเจ้า

ระยะที่ 2 ข้าพเจ้าได้ตัดทอนและสร้างสรรค์รูปทรงของปลาให้มากขึ้น คงเหลือไว้แต่ส่วนที่ต้องการที่จะแสดงออกเท่านั้น และยังคงให้ความสำคัญกับส่วนหัวของปลาเช่นเดิม มีการแต่งเติมรายละเอียด โดยการใส่ครีบและหางลงไป ในบริเวณหัวปลาอีกทั้งยังมีการนำเอาส่วนของซากสุนัขมาใช้ร่วมกับโครงสร้างของปลา เพื่อสร้างความรู้สึกให้ได้ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการ และทำให้องค์ประกอบของภาพมีความน่าสนใจมากกว่าผลงานในระยะแรก

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ผ่านมากกระจายพื้นที่สีฟ้าให้อยู่ในส่วนต่างๆ ของภาพมากขึ้นพร้อมทั้งได้ลดความรุนแรงของพื้นผิวลงทำให้ได้บรรยากาศของภาพที่มีความนุ่มนวลแต่ปัญหาที่ยังเกิดขึ้น โดยน้ำหนักขาวที่มีความสำคัญยิ่งในผลงานของข้าพเจ้ามีน้อยเกินไป ทำให้ความน่าสนใจอันเกิดจากการตัดกันระหว่างน้ำหนักขาวและน้ำหนักดำลดน้อยขาดหายไป อีกทั้งเทคนิคตรงส่วนที่เป็นพื้นที่สีฟ้ายังมีความสมบูรณ์ไม่เต็มที่โครงสร้างและรูปทรงของปลายังสามารถตัดท่อนออกได้อีก เพื่อสร้างให้เกิดความกลมกลืนในภาพผลงานของข้าพเจ้า

ระยะที่ 3 ยังคงใช้รูปทรงของปลาเป็นหลักอยู่เช่นเดิม แต่มีการตัดทอนและเพิ่มเติมในรายละเอียดให้มากขึ้น พยายามจัดวางตำแหน่งของครีบปลาหางปลาและอวัยวะส่วนอื่นๆ ตามความต้องการอย่างอิสระเพื่อให้ผลที่ออกมาสนองต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งให้ความสำคัญกับพื้นที่สีน้ำตาลมากขึ้นโดยการสร้างรูปทรงเพื่อให้เกิดเรื่องราวที่แฝงไว้กับบรรยากาศเป็นการแก้ปัญหาพื้นที่ว่างที่เหลือมากเกินไปและนำโครงสร้างหรืออวัยวะบางส่วนของสัตว์ชนิดอื่นเข้ามาใช้ในผลงานด้วย โดยลบความชัดเจนของรูปทรงและทำให้บางส่วนของรูปทรงกลืนหายไปกับน้ำหนักเข้มของภาพ ข้าพเจ้าเริ่มที่จะลดความสำคัญในการนำเอาหลักองค์ประกอบมาใช้แต่พยายามให้การจัดวางโครงสร้างและรูปทรงต่างๆ เป็นไปตามความรู้สึกและเรื่องราวที่กำหนดขึ้น โครงสร้างของสีที่ใช้ยังคงเป็นคู่สีตรงข้ามเทาฟ้า และน้ำตาลดำอยู่เช่นเดิมเพราะเป็นสีที่ตอบสนองความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าได้อย่างเต็มกำลัง

ชื่องาน GRIEPI
ขนาด 75x100 CM
เทคนิค ETCHING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานชิ้นที่ 2

ชื่องาน GRIEF-HOLE
ขนาด 75x100 CM
เทคนิค ETCHING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน GRIEF-FEAR
ขนาด 75x100 CM
เทคนิค ETCHING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 4

ชื่องาน Something make them grief
 ขนาด 75x100 CM
 เทคนิค ETCHING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน Grief-Old Turtle

ขนาด 75x100 CM

เทคนิค ETCHING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์และดำเนินงานศิลปะนิพนธ์ชุด เจตสิกทุกข์เป็นการศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้น ทั้งจากตัวข้าพเจ้าเอง และบุคคลรอบข้าง เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังเป็นการปลดปล่อยระบายความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆออกมาในรูปแบบของศิลปะ อันเป็นแนวทางที่สังคมยอมรับ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าในสังคมมีคนอีกมากมาย ที่จำเป็นจะต้องเก็บกดความรู้สึกต่างๆเอาไว้ เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมนี้ ได้ การสร้างสรรค์ผลงานในชุดดังกล่าวนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์ จึงเป็นการฝึกฝนให้ข้าพเจ้ามีความละเอียดรอบคอบ และมีความชำนาญทางเทคนิคมากขึ้น ทำให้อารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมาในภาพ สามารถตอบสนองต่อความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าได้ในระดับหนึ่ง หากแต่ผลงานชุดนี้เป็นเพียงช่วงหนึ่งของพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเท่านั้น แต่จุดเริ่มต้นดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้ขึ้นไปตามความรู้ความสามารถต่อไปในอนาคต

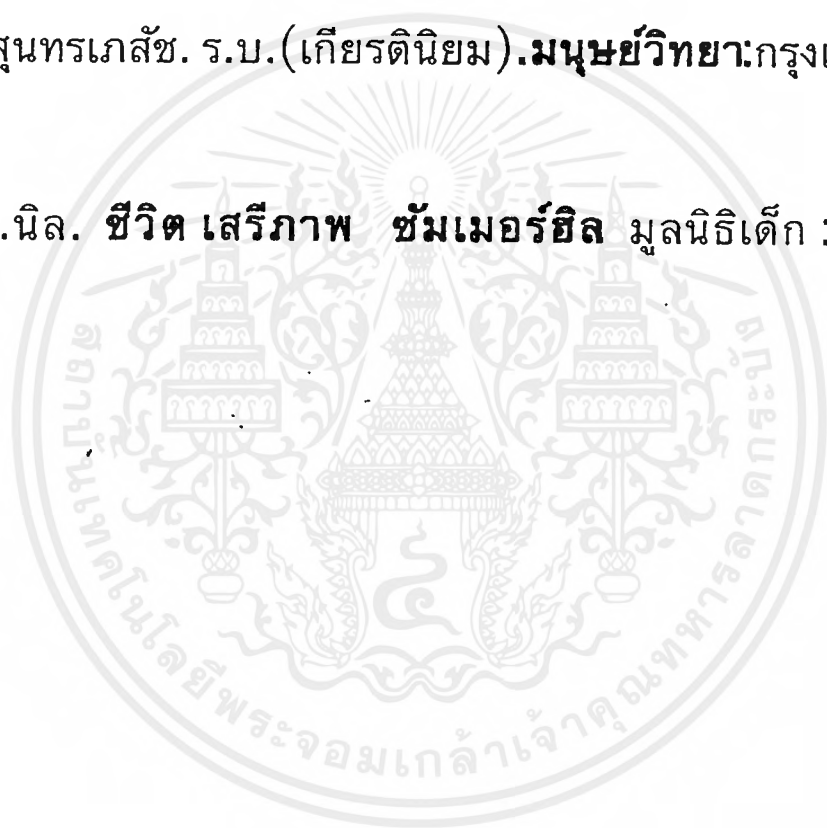
-ชนิษฐา วิเศษสาธิต , ร.ศ. **จิตวิทยาทั่วไป** .งานตำราและเอกสาร
การพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง: กรุงเทพฯ.2540.

-เดโช สวานานนท์ . **จิตวิทยาทั่วไป**.โอเดียนสโตร์:พระนคร .2510.

-สุชา จันทน์เอม. **จิตวิทยาทั่วไป**.ไทยวัฒนาพานิชย์ :กรุงเทพฯ.
2531.

-สุเทพ สุนทรภัสส์ช. ร.บ.(เกียรตินิยม).**มนุษย์วิทยา**:กรุงเทพฯ.
2512.

-เอ.เอส.นิล. **ชีวิต เสรีภาพ ชัมเมอร์ฮิล** มูลนิธิเด็ก :กรุงเทพฯ
2525.

ชื่อ นายวุฒิพงษ์โรจน์เชชมศรี
Mr Wuttipong Roadkasamesri

เกิด 25 ตุลาคม พ.ศ. 2517

ที่อยู่ 22/168 รามคำแหง 138 ถนน สุขุมวิท 3 แขวง สะพานสูง
เขต บึงกุ่ม กรุงเทพฯ 1076

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนมัธยมศึกษาบางกะปิ
- วิทยาลัยช่างศิลป์
- ภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2539 - Installation ลาดกระบัง นิทรรศการครั้งที่
- 2540 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 4
 - ร่วมแสดง นิทรรศการ ศิลปกรรมนำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต
 - ร่วมแสดงผลงาน Small Print ครั้งที่ 1
ภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2541 - ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการภาพพิมพ์ Small Print
กลุ่ม ชานเมือง
 - ร่วมแสดงผลงาน The new expression in Thai
contemporary Art: Originality and
Creativity
 - ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการ ศิลปกรรม
รุ่นเยาว์ ครั้งที่ 15
 - Tokyo International mini-print
Triennial 1998